

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudkyň JUDr. Renaty Hertlové a JUDr. Andrey Borovičkové, Ph.D., ve věci

žalobce: J. H. narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Krumichem
sídlem Politických vězňů 19, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 17 339 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17. 8. 2021, č. j. 47 C 19/2021-97, ve znění opravného usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. 47 C 19/2021-103

takto:

Usnesení soudu I. stupně se ve výroku o zastavení řízení **mění** jen tak, že ohledně úroku z prodlení z částky 11 962 Kč se řízení nezastavuje, jinak se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení, žalobci uložil povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 300 Kč a rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci. Žalobce se žalobou, podanou dne 24. 1. 2021, domáhal na žalované zaplacení částky 17 339 Kč sestávající z náhrady škody, spočívající v nákladech obhajoby ve výši 11 962 Kč a v cestovním a v ušlém výdělku ve výši 2 377 Kč, a z částky 3 000 Kč, požadované z titulu zadostiučinění za nemajetkovou újmu, vše na podkladě nezákonného rozhodnutí v řízení, vedeném u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [redacted]. Podáním ze dne 18. 5. 2021 vzal žalobce svou žalobu zpět na základě toho, že mu žalovaná po jejím podání uhradila částku 11 962 Kč, na náhradě výdajů za cestovné a ušlý příjem částku 477 Kč a za nezákonné trestní stíhání se žalobci omluvila. Usnesením ze dne 26. 1. 2021, č. j. [redacted], soud I. stupně žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 6 000 Kč podle položky 8a sazebníku soudních poplatků ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení. Výzva byla zástupci žalobce doručena dne 2. 2. 2021. Žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků nebylo vyhověno usnesením soudu I. stupně ze dne 1. 6. 2021, č. j. 47 C 19/2021-69, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2021, č. j. 20 Co 217/2021-85, a dne 23. 7. 2021, kdy nabylo právní moci, byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku podle pokynů usnesení z 26. 1. 2021. Žalobce však uhradil na soudním poplatku jen 2 000 Kč a domáhal se rozhodnutí o zpětvzetí žaloby a stran nároku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Vrzalová.

s nímž byl úspěšný, též přiznání náhrady nákladů řízení. Soud I. stupně s odkazem na § 4 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 2 odst. 1 a § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, řízení zastavil s odůvodněním, že žalobce nezaplatil v dodatečně stanovené lhůtě soudní poplatek ve výši 6 000 Kč. Zdůraznil, že poplatková povinnost vzniká podáním žaloby a nesplní-li žalobce tuto povinnost, nemůže soud o žalobě jednat. Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení odůvodnil soud I. stupně s odkazem na § 146 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o. s. ř.) tím, že žalobce nezaplacením soudního poplatku zavinil zastavení řízení a o vrácení soudního poplatku rozhodl podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

2. Proti usnesení podal žalobce včasné odvolání. Namítl, že svou poplatkovou povinnost splnil a soud I. stupně nesprávně posoudil jeho zpětvzetí žaloby, které se netýkalo příslušenství z částky 11 962 Kč, za něž uhradil soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Neformální přípis soudu I. stupně z 22. 7. 2021 nebyl novou řádnou výzvou k úhradě soudního poplatku a žalobci jím nebyla jednoznačně stanovena lhůta k jeho zaplacení. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR žalobce dovozoval, že soud I. stupně měl zastavit řízení pro nezaplacení soudního poplatku pouze v té části, v níž vzal žalobu zpět, a o zbývající části předmětu řízení - příslušenství z částky 11 962 Kč měl dále jednat, neboť soudní poplatek ve výši 2 000 Kč byl uhrazen. Postup žalobce je logický a zodpovědný, neboť zbytečně a neúčelně neplatil soudní poplatek za část předmětu řízení, který by mu byl posléze vrácen a soud I. stupně nemůže vykládat procesní normy způsobem, který zamezuje žalobci v přístupu k soudu. Žalobce dále zpochybnil správnost výměry soudního poplatku a dovozoval, že přiznání náhrady nákladů řízení žalované odporuje dobrým mravům, jelikož žalobu podal proto, že žalovaná včas nerozhodla o jeho nároku. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení „zrušil a přiznal žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení“.
3. Odvolací soud na podkladě podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení v intencích § 212 a § 212a o. s. ř. bez nařízení jednání v souladu s § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. a odvolání shledal důvodným. Z obsahu spisu se podává, že žalobce podáním z 18. 5. 2021 vzal zpět žalobu, kterou byly uplatněny tři nároky (11 962 Kč, 2 377 Kč a 3 000 Kč, vždy s příslušenstvím) co do jistiny, neboť zpětvzetí příslušenství vůbec nezmnínil a neučinil ani konkrétní návrh na rozsah zastavení řízení, byť současně navrhl, jak by mělo být rozhodnuto o nákladech řízení. Na výzvu soudu I. stupně k úhradě soudního poplatku ve výši 6 000 Kč, obsaženou v usnesení ze dne 26. 1. 2021, č. j. 47 C 19/2021-19, žalobce reagoval žádostí o osvobození od soudních poplatků, která byla zamítnuta usnesením ze dne 1. 6. 2021, č. j. 47 C 19/2021-69, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2021, č. j. 20 Co 217/2021-85 s právní mocí dne 23. 7. 2021. Poté měl být žalobce znovu vyzván k zaplacení soudního poplatku (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 2. 5. 2002 sp. zn. III. ÚS 588/2000), což soud I. stupně učinil neformálním přípisem ze dne 22. 7. 2021, v němž jen připomněl poplatkovou povinnost žalobce podle usnesení ze dne 26. 1. 2021 s tím, že nebude-li splněna, soud řízení zastaví. Žalobce reagoval podáním ze dne 26. 7. 2021, v němž upřesnil zpětvzetí žaloby co do částky 2 377 Kč s příslušenstvím, 3 000 Kč s příslušenstvím a částky 11 962 Kč bez příslušenství a uvedl, že soudní poplatek ve výši 2 000 Kč byl zaplacen (shodně záznam o složení 27. 7. 2021). Žalobce tedy zjevně uhradil ve stanovené lhůtě z důvodu částečného zpětvzetí žaloby soudní poplatek ve výši 2 000 Kč ze zbývající části žaloby, která nebyla zpětvzetím žaloby dotčena a zůstala tak předmětem řízení. Za tohoto stavu soud I. stupně správně zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení pro nezaplacení soudního poplatku v části, v níž vzal žalobce žalobu zpět, neboť podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu (srov. stanovisko ze dne 4. 7. 1996, sp. zn. Cpjn 68/95, Opjn 1/95, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek NS pod poř. č. 49/1966, usnesení ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017) zastavení řízení z důvodu zpětvzetí návrhu na zahájení řízení přichází v úvahu jen tehdy, byl-li soudní poplatek zaplacen, nebo nelze-li řízení zastavit pro nesplnění poplatkové povinnosti proto, že soud již začal jednat

ve věci samé. Zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku i v části, které se zpětvzetí žaloby netýkalo a ohledně níž svou poplatkovou povinnost v soudem stanovené lhůtě splnil, je však rozporu se závěry Nejvyššího soudu formulovanými v usnesení ze dne 28. 2. 2019, sp. zn. 32 Cdo 4581/2018 (a v něm uvedených rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 2649/2017, sp. zn. 23 Cdo 1426/2017), od nichž nemá odvolací soud důvod se odchýlit. Odvolací soud proto výrok o zastavení řízení za použití § 221a o. s. ř. částečně změnil a rozhodl, že ohledně příslušenství z částky 11 962 Kč se řízení nezastavuje, jinak jej jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil. Částečnou změnou výroku byly odklizeny i na konečném rozhodnutí závislé výroky o nákladech řízení a o vrácení zaplaceného soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 2. prosince 2021

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu